

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/77/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010352
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6715010352.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného I. G. za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. na verejnom zasadnutí dňa 22. marca 2017 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 76/2015 zo dňa 20. 7. 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného I. G. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom senátu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 76/2015 zo dňa 20. 7. 2016 bol obž. I. G. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že dňa 22. 11. 2013 v čase medzi 12.12 h a 12.25 h v meste R., okres R., na Ul. C. XX, v prevádzke R. - R.V., uviedol obsluhu, že má záujem o kúpu pretiazky pre syna, ktorý sa žení a náušnic pre synovu nevestu, pričom pri prezeraní retiazky na krk zo 14 karátového zlata s rýdzosťou 585/1000 a hmotnosťou 82,25 g využil nepozornosť obsluhy, ktorá sa venovala blokovaniu jeho nákupu a z priestorov prevádzky s retiazkou odišiel bez zaplatenia, čím subjektu O.. B. N. - Zlaté časy, Kpt. Nálepku 5, Prešov, IČO: 46 115 383, spôsobil škodu vo výške 2 117,- eur, pričom bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T 167/2012 zo dňa 24. 9. 2013, právoplatným dňa 25. 9. 2013, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 4, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 46 Tr. zák. na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov. Súčasne prvostupňový súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Taktiež prvostupňový súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T 26/2015 zo dňa 20. 8. 2015, právoplatného dňa 5. 9. 2016, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo naväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Taktiež podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T 25/2015 zo dňa 21. 5. 2015, právoplatného dňa 21. 5. 2015, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo naväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Ostatné výroky rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T 26/2015 zo dňa 20. 8. 2015 a rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T 25/2015 zo dňa 21. 5. 2015 ostávajú týmto nezmenené.

Ďalej prvostupňový súd podľa § 62 ods. 1, 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu pobytu v súdnom okrese Zvolen vo výmere 3 rokov a napokon podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému O.. B. N. - Zlaté časy, s miestom podnikania Kpt. Nálepku 5, Prešov škodu vo výške 2 117,- eur.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku v súvislosti s vinou obžalovaného uvádza, že obžalovaný bol jednoznačne usvedčovaný poškodeným S. O., ktorý ho i pozitívne opoznal v rámci vykonanej rekognície v prípravnom konaní a nakoľko poškodený obžalovaného predtým nevidel a nepoznal, súd preto nevidí žiadny logický dôvod preto, aby si poškodený celú vec vymyslel s úmyslom poškodiť obžalovanému a usvedčiť ho zo spáchania trestného činu. Navyiac poukazuje prvostupňový súd na doterajší život obžalovaného, jeho odpis registra trestov, z ktorého je zrejmý identický modus operandi obžalovaného pri ostatných krádežiach, z ktorých už bol právoplatne uznaný za vinného a odsúdený. Záverom poznamenáva v súvislosti s vinou prvostupňový súd, že v záložni sa v čase skutku nenachádzala žiadna iná osoba, ktorá by mohla retiazku ukradnúť, pretože poškodený jednoznačne uviedol, že do predajne síce vošla ďalšia pani, ale tá sa v priestore, v ktorom sa pohyboval obžalovaný, vôbec nepohybovala a hneď z predajne odišla. V súvislosti s obhajobou obžalovaného prvostupňový súd konštatuje, že túto považuje za účelovú, v rozpore so zisteným skutkovým stavom a preto uznal vinu obžalovaného za prečin krádeže, ktorého sa obžalovaný dopustil, hoci už bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený. V súvislosti s určovaním druhu trestu a jeho výmery, prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., ale prihliadol na dve priťažujúce okolnosti a to podľa § 37 písm. h) Tr. zák., t.j. že obžalovaný spáchal viacej trestných činov a podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol obžalovaný za trestný čin odsúdený. S poukazom potom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností obžalovanému ukladal trest pri zvýšení dolnej hranici trestnej sadzby o jednu tretinu, kde táto sadzba predstavovala v prípade obžalovaného rozpätie od 16 mesiacov do 3 rokov. S poukazom na odpis registra trestov a na skutočnosť, že v prípade obžalovaného tento bol doposiaľ 27-krát súdne trestaný a v danom prípade bolo potrebné ukladať obžalovanému úhrnný a súhrnný trest, nakoľko inkriminovaného konania sa dopustil predtým ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, bolo potrebné následne zrušiť rozsudky a to jednak Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T 26/2015 zo dňa 20. 8. 2015 a taktiež i rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T 25/2015 zo dňa 21. 5. 2015. V tomto smere svoje úvahy podrobne rozviedol prvostupňový súd na č.l. 5-6 rozsudku. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody súd ho v zmysle ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a v prípade riadne a včas uplatneného nároku na náhradu škody v prípade poškodenej O.. B. N. obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť tejto poškodenej spôsobenú škodu vo výške 2 117,- eur.

Proti tomuto rozsudku priamo do zápisnice z hlavného pojednávania podal odvolanie samotný obžalovaný, ktoré neskôr zdôvodnil jednak svojimi vlastnými písomnými podaniami, ako i písomným podaním svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania, ktoré sú označené ako námietka zaujatosti v zmysle § 31 ods. 1, 4 Tr. por. a návrh na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por., ktoré podanie bolo doručené Krajskému súdu v Banskej Bystrici 11. 10. 2016, krajský súd konštatuje, že v zmysle stanoviska NS SR sp. zn. 5Ndt 2/2017 nemôže ísť v danej veci o námietku zaujatosti, nakoľko obžalovaný namietal procesný postup súdu v predchádzajúcom trestnom konaní a rovnako i ďalšia námietka obžalovaného nie je dôvodom pre vylúčenie orgánov činných v trestnom konaní v zmysle § 31 ods. 1 Tr. por., preto, že chýbal podklad pre meritórne rozhodnutie o návrhu na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por. V tomto písomnom podaní, ktoré možno preto považovať za vyjadrenie k odvolaniu obžalovaný uvádza, že skutok, za ktorý bol odsúdený v žiadnom prípade nespáchal, nakoľko nie sú voči jeho osobe žiadne dôkazy, že kamerové záznamy preukazujú, že skutok nespáchal a svedkyňa, ktorá bola v tom čase v predajni, nebola predvolaná a že krádež takým spôsobom ako uviedol poškodený sa ani nedá spáchať. Rozhodne zdôrazňuje, že zo záznamu z kamery také niečo nevyplýva.

Dňa 6. 3. 2017 obdržal Krajský súd v Banskej Bystrici v podstate totožné podanie obžalovaného, kde navyiac obžalovaný uvádza, že v prípade, že by došlo k pojednávaniu dňa 22. 3. 2017 o 8.30 h na Krajskom súde v Banskej Bystrici napriek skutočnostiam, ktoré uvádza v tomto písomnom podaní výslovne žiada podľa § 293 ods. 7 Tr. por., aby nebol preeskortovaný do Banskej Bystrice a aby krajský súd pojednával v jeho neprítomnosti.

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré v zastúpení obžalovaného podal obhajca obžalovaného, tento uvádza, že v danej trestnej veci neexistuje žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako mu je kladený za vinu. Uznáva síce, že sa dňa 22. 11. 2013 nachádzal v prevádzke R. - R. časy, avšak zlatú retiazku zo 14 karátového zlata neodcudzil. Poukazuje pritom na výpoveď

svedka poškodeného S. O. z hlavného pojednávania zo dňa 4. 3. 2016, v ktorej uviedol, že nevidel ako mal obžalovaný vybrať retiazku z krabičky, pričom v čase, keď malo dôjsť k spáchaniu skutku sa na mieste činu nachádzala aj iná osoba. Ďalej obhajca obžalovaného poukazuje na kamerový záznam a fotografie vyhotovené z tohto záznamu. Tieto dôkazy, podľa jeho názoru, len zaznamenali osobu mužského pohlavia, pričom nie je zrejmé, že touto osobou bol práve obžalovaný a aj keby takouto osobou obžalovaný bol, vôbec z tohto záznamu nevyplýva, že by sa mal dopustiť skutku, ktorý mu je kladený za vinu, resp. že by vybral zlatú retiazku z krabičky a následne odišiel z predajne. Zdôrazňuje tiež, že obžalovaný nebol nikdy predtým v tejto predajni a preto nemohol mať vedomosť o tom, v akom rozsahu sníma kamerový systém a preto považuje za fyzicky nemožné, aby sa za daných okolností vôbec dopustil skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Záverom podaného odvolania obhajca obžalovaného poukazuje na to, že súd nevykonal všetky navrhnuté dôkazy, v dôsledku čoho nebol zistený skutkový stav bez dôvodných pochybností s tým, že nebola vypočutá osoba, ktorá sa mala ešte nachádzať v predajni, kde poškodený uviedol, že ide o stálu zákazníčku. V tejto súvislosti poukazuje na to, že súd v odôvodnení rozsudku neuviedol, prečo navrhnutý dôkaz nevykonal, čím došlo k porušeniu Tr. poriadku a keďže neexistujú dôkazy, ktoré by bez odôvodnenej pochybnosti preukazovali, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý mu je kladený za vinu, domáha sa, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a po zrušení tohto rozsudku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju tento v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Alternatívne, aby krajský súd rozsudkom rozhodol sám, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí. V prípade, ak by však odvolací súd mal za dostatočne preukázané, že obžalovaný skutok spáchal, navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici v prípade obžalovaného upustil od súhrnného trestu v zmysle § 44 Tr. zák., nakoľko tresty, ktoré mu boli uložené predchádzajúcimi rozsudkami, považuje za dostatočne prísne a za postačujúce na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa v zmysle žiadosti obžalovaného vykonalo v jeho neprítomnosti, obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch svojho odvolania.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania obžalovaným preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia veľmi explicitne a podrobne rozviedol skutočnosti, ktoré vzal za preukázané, poukázal na dôkazy, o ktoré oprel svoje skutkové zistenia a taktiež podrobne rozviedol svoje úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Rovnako tak prvostupňový súd v súlade s cit. ustanovením podrobne rozvádza v odôvodnení svojho rozhodnutia, prečo neuveril obhajobe obžalovaného, akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu a rovnako tak podrobne rozviedol prvostupňový súd i svoje ďalšie výroky a to zaradenie obžalovaného pre výkon trestu do príslušnej nápravno výchovnej skupiny, ako i rozhodnutie o náhrade škody. S týmito závermi prvostupňového súdu sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach odkazuje na tieto závery tak, ako sú uvedené v rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním. Naviac krajský súd poznamenáva, že hoci prvostupňový súd nezdôvodnil vo svojom rozsudku prečo nevyhovel návrhu na vykonanie ďalšieho dôkazu a to výpoveď neznámej ženy, ktorá sa mala v kritickom čase nachádzať v predajni, krajský súd poznamenáva, že poškodený nikdy neuvádzal, že by konkrétne poznal túto zákazníčku, iba uvádzal, že ide o častú návštevníčku tohto zariadenia. Ďalej krajský súd poukazuje na skutočnosť, že v kritickom čase, ako vyplýva i z kamerového záznamu, sa nachádzal v predajni už iba sám obžalovaný s poškodeným, že žiadna iná osoba nebola v predajni prítomná. Toto konštatuje i prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku na strane 5, kde zdôrazňuje, že v záložni v čase skutku sa nenachádzala žiadna iná osoba, ktorá by mohla retiazku ukradnúť, pretože ako vypovedal poškodený, do predajne síce vošla ďalšia pani, ale tá sa v priestore, v ktorom sa pohyboval obžalovaný, vôbec nepohybovala a hneď z predajne odišla. I z tohto dôvodu považuje krajský súd údaje uvádzané obžalovaným v rámci svojej obhajoby za účelové a ničím nepodložené. Rovnako tak je účelová, podľa názoru krajského súdu, jeho obhajoba, že v danom prípade robil skeče, ktoré dávali na internet, kde išlo o to zblbnúť predavačov a spraviť z nich bláznov a to z jedného prostého dôvodu, pretože takýto

skeč nebol vôbec ničím a nikým natáčaný a ide iba o ničím nepodložené tvrdenie obžalovaného v rámci svojej obhajoby.

S poukazom potom na horeuvedené dôvody, keďže senát Krajského súdu v Banskej Bystrici sa v plnom rozsahu stotožnil tak so skutkovými závermi prvostupňového súdu, ako i závermi o vine a treste, považoval potom odvolanie obžalovaného za nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.